

Decors bouwen in plaats van tuinen

Ruud Vermeer doet alles graag nét even anders

Kleurrijk, net als de door hem ontworpen Mooiste Ronde van Nederland 2020 in Warmerhuizen – zo kun je hovenier Ruud Vermeer het best omschrijven. Geen tuin van hem is hetzelfde, er gaan zeker geen dertien van in een dozijn. Hij doet alles het liefst nét even wat anders dan de rest, waarbij hij geen enkele stijl schuwt. Tropisch, strak, modern of uitbundig, het zit allemaal in zijn portfolio. Daarbij bestempelt hij zichzelf meer als decorbouwer dan hovenier.

Auteur: Willemijn van Iersel

Ruud Vermeer begon zijn carrière op achttienjarige leeftijd op een kantoor. Daar hield hij het welgeteld twee jaar uit. Vermeer: 'Toen in 1986 de economie instortte, moest er bij ons op kantoor van iedere afdeling iemand weg. Ik ben toen naar de hr-man gegaan en heb gevraagd of hij mij alsjeblieft wilde ontslaan.' En zo geschiedde. Vermeer werd werkloos in een moeilijke tijd. Zijn vader regelde voor hem een baantje bij de Hortus Botanicus in Amsterdam. Hier kon hij werken met behoud van zijn uitkering en werd zijn liefde voor groen ontwikkeld. Het zaadje was geplant en Vermeer ging terug naar school. Niet voor één opleiding; nee, tien jaar lang schoolde hij zich bij in de avonduren. Van tuinbouwschool tot ecologisch tuinieren, dendrologie, boomverzorging en meer. 'Ik had alleen de mavo gedaan en besloot dat ik wat in te halen had qua kennis.'

Eerlijke, kloppende tuin

Na zo'n tien jaar bij andere hoveniersbedrij-

MENEER VERMEER TUINEN

1996

Zelfstandig hovenier

0% aanleg, 80% onderhoud, 20% ontwerp

Per dagdeel: € 500 excl. btw voor ontwerp/beplantingsplannen en € 350 excl. btw voor onderhoud

ven en een tuincentrum gewerkt te hebben, besloot Vermeer dat het tijd was om op eigen benen te staan. In 1996 werd Meneer Vermeer Tuinen opgericht. 'Het uitgangspunt was en blijft: mijn tuinen moeten kloppen, met respect voor de natuur en gebruik van eerlijke materialen.' Dat we in Nederland nog altijd tropisch hardhout gebruiken, daar kan Vermeer niet bij. 'We trekken het oerwoud leeg voor een schutting, om die na tien jaar weer af te breken en dan weer van voren af aan te beginnen. Daar

2 min. leestijd

kan ik niet bij. We zouden meer respect voor de aarde moeten hebben. Een beweging als de Wilde Weelde kan ik alleen maar toejuichen. Ik werk zelf niet uitsluitend ecologisch, maar mijn basis is wel respect voor de aarde.'

Mensen die continu nieuwe spullen kopen, snapt Vermeer ook niet. 'Ik houd van beschadigde spullen; die hebben een ziel, nieuwe spullen van de Praxis niet. Ik verwerk liever producten met een verhaal.' Je hoeft ook niet raar op te kijken als in een van zijn tuinhuisjes het ruitje van een oude wasmachine wordt gebruikt als raam, of een gedeukt scheepsluik wordt verwerkt in een veranda. Ook dit past bij zijn handtekening: net een beetje anders dan de rest. Vermeers inspiratiebronnen zijn Piet Oudolf, Ton ter Linden en Joyce Oomen.

Hundertwasser-bestrating

Vermeer hergebruikt ook regelmatig bestaande bestrating in combinatie met andere tweedehands bestrating, zogenaamde Hundertwasser-bestrating, daarbij geïnspireerd door kunstenaar Friedensreich Hundertwasser, in

'Ik ben naar de hr-man gegaan en vroeg hem of hij me alsjeblieft wilde ontslaan'

wiens kunstwerken zelden rechte lijnen zijn te bespeuren. Rechte lijnen zijn immers voor machines. De mens beweegt zich het liefst voor over een bospad, en zo wordt Hundertwasser-bestrating dan ook aangelegd: golvend en rond als bospaden. Tegenwoordig wordt dit 'circulair' genoemd, maar Vermeer werkt al tientallen jaren op deze wijze.

Te hoog voetstuk

In 2008 had Meneer Vermeer Tuinen acht medewerkers; inmiddels is alleen de naamgever van het bedrijf over: Vermeer zelf. Hoewel het geen bewuste keuze was, is Vermeer er

inmiddels blij mee. Over het waarom is het deels gissen, maar Vermeer vermoedt dat hij ten onder is gegaan aan zijn eigen succes. Vermeer: 'Ik weet het natuurlijk niet zeker, maar ik denk weleens dat ik mijzelf op een te hoog voetstuk heb geplaatst. Deels door het bedrijf naar mijzelf te noemen, en ik kwam ook regelmatig op tv en in de pers. De telefoon stopte langzamerhand met rinkelen. Men begon te denken dat ik onbetaalbaar was. Toen kwam de crisis in 2008 en moest ik ieder jaar afscheid nemen van een werknemer. Uiteindelijk bleef ik alleen over. Inmiddels ben ik hier heel blij mee. Ik ontmoet en spreek iedere dag nieuwe mensen. Zo leer ik altijd bij. Als je jezelf altijd omringt met dezelfde mensen, heb je dit minder. Uiteindelijk is het een verrijking geweest.'

 BE SOCIAL
Scan, lees & deel!

